

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3246/2019
15.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Гордана Ракочевић, адвокат из ..., против туженог „Ниш експрес“ АД Ниш, кога заступа пуномоћник Весна Лојпур – Стојменић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3469/2017 од 07.02.2019. године, у седници већа одржаној 15.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3469/2017 од 07.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3469/2017 од 07.02.2019. године, одбијена је као неоснована, жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 402/2015 од 16.03.2017. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца АА према туженом „Ниш експрес“ АД Ниш, па је поништено као незаконито решење туженог бр. .. од 03.12.2014. године, којим је тужиоцу престао радни однос и наложено туженом да тужиоца врати на рад и призна му сва права по основу рада, те је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 126.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до коначне исплате, све у року од 8 дана од дана правноснажности односно пријема пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...18/20), па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на који ревизијски суд пази по службеној дужности.

Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се ревизијом указује, није прописана као ревизијски разлог чланом 407. став 1. тачка 2. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог од децембра 2010. године, као помоћни радник, а након закључења Анекса уговора о раду од 20.06.2014. године радио је на радном месту кондуктера. Решењем туженог бр. .. од 03.12.2014. године тужиоцу је отказан уговор о раду због повреде радне обавезе и непоштовања радне дисциплине које се огледају у томе да је дана 10.10.2014. године око 17,35 часова од стране контроле Дирекције за јавни градски превоз, у аутобусу туженог у којем је тужилац радио као кондуктер, осам путника затечено без карте, јер тужилац није обезбедио довољан број карата за I зону и исте није поседовао за време рада у другој смени. Ове неправилности су уочене од стране ЈКП Дирекције за јавни превоз Града Ниша и констатоване су у извештају број ../14 од 04.11.2014. године, којим је тужени обавештен о пропусту тужиоца који је контролорима рекао да је више пута позивао послодавца како би га обавестио о томе да нема довољан број карата за прву зону, али да није успео да ступи у контакт, те је неколико путника затечено без возне карте коју су хтели да купе карту за прву зону, те да су се због ове неправилности стекли услови да се смањи приход превозника за месец октобар 2014. године у износу од 50.000,00 динара. Поводом овог догађаја тужилац је дао изјаву од 05.11.2014. године.

Спорног дана тужилац је од стране диспечара позван да се јави на рад пре редовног радног времена, те је смену преузео у кратком року сат ипо до два раније, а није имао довољан број карата, јер није очекивао да ће на смену бити позван раније и није имао довољно времена како би се припремио за рад и евентуално требовао додатни број карата. Тужиоцу је, пре доношења решења о отказу уговора о раду, достављено упозорење од 24.11.2014. године на постојање разлога за отказ уговора о раду.

На основу овако утврђеног чињеничног стања правилно је другостепени суд донео побијану пресуду, за коју је дао довољно разлога, које у свему прихвата и Врховни касациони суд.

Правилно су нижестепени судови закључили да тужилац није поступао са намером или крајњом непажњом, односно да му се пропуст у раду не може приписати у кривицу, с обзиром на све околности случаја, које су утврђене у поступку и наведене у образложењу пресуде. Стога је правилно примењена одредба члана 179. став 2. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/2005...75/14), па је одлучено као у ставу првом изреке.

На правилност побијане пресуде не утичу наводи ревизије којима се указује да је у радњама тужиоца постојала кривица, која се огледа у крајњој непажњи и олаком држању да до последица неће доћи, с обзиром да се ради о дугогодишњем рачунополагачу. У поступку су утврђене све чињенице у вези повреде радне обавезе

тужиоца, те је собзиром на све околности које су претходиле да тужилац пред крај смене остане без довољног броја карата за I зону, као и покушају тужиоца да ове карте прибави на уобичајени начин у таквим случајевима, правилан је закључак судова да нема кривице тужиоца за насталу повреду радне обавезе.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени, а који се иначе односе на утврђено чињенично стање (ревизија се не може изјавити због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања).

Тужени у поступку по ревизији није успео, па нема право на накнаду трошкова тог поступка у смислу члана 153. и 154. ЗПП, које је тражио и определио.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. и члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић